

# ВЕЧІРНІ ВВІСТІ

04(592),  
28 січня – 3 лютого 2019 р.

ВИБОРИ-2019 —  
ЙДЕМО  
НА РЕКОРД!



стор 3

ЄВРОПЕЙСЬКА  
ДОПОМОГА АЗОВУ:  
ЧИМ МОГЛИ...



стор 5

ТАРИФИ  
ВСТАНОВЛЮВАТИМУТЬ  
ТИШКОМ-НИШКОМ?



стор 6



Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

## МИ РОЗПОЧИНАЄМО ЕПОХУ УСПІХУ, ЩАСТЯ І ПРОЦВІТАННЯ

22 січня, в день сторіччя Соборності, у столиці пройшов урочистий з'їзд партії «Батьківщина», на якому лідера президентських рейтингів Юлію Тимошенко висунули кандидатом у президенти. Таке рішення ухвалили близько десяти тисяч осіб, які були присутні на Форумі єднання.

Відкрив Форум Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. Він закликав помолитися Господу, щоб він благословив з'їзд, який «буде служити інтересам української держави та народу». Під час свого виступу Патріарх привітав українців зі століттям об'єднання УНР та ЗУНР.

«Не випадково Україна святкує цей ювілей — століття утворення УНР, тому що нагадає тим самим, що українська держава може існувати тільки тоді, коли ми єдині. В єдності наша сила... Хочемо мати українську дер-

жаву, мати свободу в цій державі та незалежність, треба єднатись!» — зазначив він.

На з'їзді виступив також перший президент України Леонід Кравчук, який підтримав висунення Юлії Тимошенко.

«Це будуть не просто вибори президента, це будуть вибори нового курсу, нового життя, нового бачення розвитку», — наголосив Кравчук.

Він звернув увагу на те, що саме під керівництвом лідера «Батьківщини» кращі фахівці розробили «Новий курс»

— програму, що забезпечить державі справжній прорив.

Також свої привітання учасникам з'їзду передали президент Європейської народної партії Жозеф Доль та колишній генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен.

Далі із майже двогодинною промовою виступила сама Юлія Тимошенко. Лідер «Батьківщини» подякувала родині та команді за підтримку та довіру і заявила, що ні на крок не відступить від своєї мети — побудови Великої України. Саме заради цього вона і погодилася балотуватися у президенти.

«Ми не маємо права знову втратити наступне п'ятиріччя, приводячи до влади тих, хто непомірно любить гроші, але не любить Україну», — заявила Юлія Тимошенко.

(Закінчення на стор. 2)

**НИНІ УКРАЇНА СТОЇТЬ  
ПЕРЕД ВИБОРОМ:  
АБО НАЦІЯ ДАЛІ  
ПРОГРАВАТИМЕ БІЙ  
ЗА БОЄМ, ВІДДАЮЧИ НА  
ПОТАЛУ НАЦІОНАЛЬНІ  
ІНТЕРЕСИ ТА ВЛАСНУ  
ГІДНІСТЬ, АБО  
НАРЕШТІ, ДАВШИ БІЙ  
БІДНОСТІ, КОРУПЦІЇ ТА  
НЕСПРАВЕДЛИВОСТІ,  
ПОЧНЕМО КРАСИВЕ  
ВІДРОДЖЕННЯ**



ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: [GAZETAVV.COM](http://GAZETAVV.COM)

Рекомендована ціна  
5 гривень

## Лідер «Батьківщини» в Давосі: «Я вірю в глибокі системні зміни»

Минулого тижня лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко взяла участь у заходах Всесвітнього економічного форуму, який традиційно проходить у швейцарському місті Давосі.

Юлія Тимошенко мала виступ на «Українському сніданку», який відбувся у межах заходу. У своїй промові політик закликала присутніх до інтелектуальної дискусії щодо проведення глибоких системних змін в Україні після президентських виборів.

«Фрагментарні зміни, які намагалися провести в останні чотири роки, не дали результату. У нас були створені нові органи, зокрема антикорупційні, але вони були поглинуті старою системою», — наголосила лідер «Батьківщини».

Як заявила Юлія Тимошенко, вона вірить виключно в глибокі системні зміни. І саме зараз в Україні настав час для таких змін.

«Тому ми зібрали команду інтелектуалів. Ми разом намагаємося розробити модель нової України... Я вірю, що після президентських виборів, ухваливши нову Конституцію, ухваливши програму нових економічних змін, ми зможемо системно змінити Україну, отримавши в результаті успішну країну. Я закликаю всіх до інтелектуальної дискусії щодо системних змін у країні. Не потрібно щоразу чекати на доброго царя», — зазначила Юлія Тимошенко.



Під час участі у заходах Всесвітнього економічного форуму голова партії «Батьківщина» провела коротку зустріч із колишнім Державним секретарем США Джоном Керрі. Сторони обговорили політичну та соціально-економічну ситуацію в Україні, приділивши окрему увагу питанням ескалації війни Росії проти України та двостороннього співробітництва між Штатами та нашою державою.

Також Тимошенко зустрілася з комісаром із питань політики добросусідства та розширення ЄС Йоганнесом Ганом. Сторони в розмові торкнулися питання сучасного стану відносин Україна — ЄС, а також політичної та соціально-економічної ситуації в нашій державі. Особливо наголошено було на необхідності проведення реформ в Україні, насамперед на потребі посилити боротьбу з корупцією.

Лідер «Батьківщини» також зустрілася із віце-прем'єр-міністром та міністром закордонних справ Словаччини, чинним головою ОБСЄ Мирославом Лайчаком. Сторони детально обговорили питання безпеки в Україні, приділивши особливу увагу ситуації на Донбасі та в анексованому Криму.



# Юлія ТИМОШЕНКО: «Ми розпочинаємо нову епоху — епоху успіху, щастя і процвітання»

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Політик назвала 2019 рік вирішальним для країни. На її думку, стан справ не дозволяє Україні втрачати ані хвилини.

«З усією відповідальністю заявляю: Україна повністю вичерпала весь історичний запас страждань, лихоліття та невдач. Відсьогодні ми розпочинаємо нову епоху — епоху успіху, щастя і процвітання. Сьогодні починається поступ України до її справжньої величі!» — наголосила вона.

Юлія Тимошенко зазначила, що нині Україна стоїть перед вибором: або нація далі програватиме бій за боєм, віддаючи на поталу національні інтереси та власну гідність, або нарешті зберемо всі свої сили і, давши бій бідності, корупції та несправедливості, почнемо красиве відродження.

«Немає, не існує такої сили, яка би примусила мене служити офшорам, дивідендам або Мальдівам. Я служила і служитиму тільки вам! Будьте в цьому впевнені!» — заявила голова партії «Батьківщина».

Також політик зазначила, що основою для системних змін стане «Новий курс» — програма відродження країни, розроблена кращими фахівцями під керівництвом самої ж Тимошенко.

Зокрема, лідер «Батьківщини» зупинилася на проекті нової Конституції України, який розробляється в рамках «Нового курсу». Саме новий Основний Закон дозволить подолати корупцію і забезпечить справжнє народовладдя. А ухвалений він має бути на всеукраїнському референдумі одразу після президентських виборів. І після цього буде відкрито новий етап в історії країни, започатковано справедливі правила життя.

За словами Юлії Тимошенко, народна Конституція передбачає побудову суспільства без кланової олігархії, порядок життя, за якого ніхто і ніколи не зможе безкарно утискати права та свободи людей.

«Після ухвалення нової Конституції українці зможуть ефективно та самостійно управляти своєю державою, а недоторканність усіх високопосадовців — президента, суддів, депутатів — буде повністю ліквідована. Тобто закон буде один для всіх. Окрім того, кількість народних депутатів буде зменшено з 450 до 350. А громадяни отримають беззаперечне право змінювати центральну та місцеву владу в будь-який момент через справжній референдум за народною ініціативою (без втручання влади)

замість жертвних революцій. Мирові судді та судді місцевих судів обиратимуться народом. До управління країною обов'язково та прямо залучатимуться громадські організації, моральні та духовні лідери нації», — наголосила лідер «Батьківщини».

За цим новим документом широкі права та можливості отримають місцеві громади. Зокрема, вони матимуть право формувати свої виконавчі комітети. Також до місцевих бюджетів гарантовано зараховуватимуться 100% податку на доходи фізичних осіб, 10% податку на землю та гарантовані частини інших податків.

«Громади зможуть повністю розпоряджатися землею. Землі за межами громад не існуватиме. Областями управління будуть префектури», — зазначає Юлія Тимошенко.

Нова Конституція вирішить ще одне надважливе завдання — дозволить зупинити корупцію в Україні, яка проникла у всі сфери життя українців, переконана лідер партії. За її словами, антикорупцій-

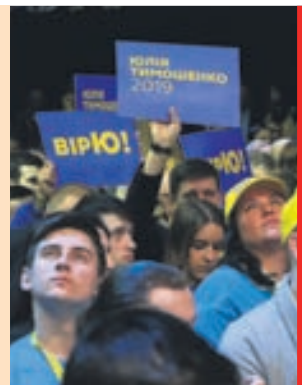
Наступне — сучасна реформа медичної галузі. Мова йде про обов'язкове медичне страхування коштом роботодавців, на підприємства яких удвічі буде зменшено податкове навантаження. Водночас за неповнолітніх дітей, непрацездатних та безробітних осіб і пенсіонерів медичні страхові внески в повному обсязі сплачуватиме держава, додала вона: «Медична страховка включатиме повне забезпечення кожного громадянина медпослугами всіх рівнів найвищої якості, медикаментами, а також профілактику захворювань».

Юлія Тимошенко звернула увагу і на необхідність забезпечення людей доступним житлом. Політик зазначила, що потрібно надавати іпотечний кредит без першого внеску і без застави, під спеціальне страхування ризиків.

Лідер «Батьківщини» також переконана, що такі зміни допоможуть повернути українців додому і зробити їхнє життя комфортним на батьківщині. Адже нині темпи еміграції просто лякають...

«Після того як ми втілимо «Новий курс» у життя, не тільки українці повернуться

**ПЕРЕД УКРАЇНОЮ ЧАС ВІД ЧАСУ  
ВІДКРИВАЮТЬСЯ ПЕРСПЕКТИВИ ПОКІНЧИТИ  
З ХАОСОМ І КОРУПЦІЄЮ, ПІДНЯТИСЯ З РУІН.  
ТАКІ ШАНСИ ЛЮДЯМ ДАЮТЬ РЕВОЛЮЦІЇ І  
ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ. ЗАРАЗ ЗНОВУ ТАКІ  
МОЖЛИВОСТІ З'ЯВИЛИСЯ, І ВІД КОЖНОЇ  
ЛЮДИНИ В КРАЇНІ ЗАЛЕЖИТЬ, ЧИ ЦЕЙ  
ШАНС БУДЕ ЦЬОГО РАЗУ РЕАЛІЗОВАНИЙ**



на політику чинної влади приречена на провал, адже останні роки з корупцією в Україні боролися виключно корупціонери, тож у результаті й «корупціонерів нібито й нема, карати нікого, всі свої».

Також Тимошенко розповіла про першочергові завдання у економічній та соціальній сферах, які потрібно буде виконати новій владі.

Перший крок — підвищення зарплат та пенсій: «За п'ять років середня заробітна плата та пенсія в Україні мають досягнути рівня сусідньої Польщі».

Другий крок — впровадження довгострокових мікрокредитів без застави, не більше ніж під 3% річних, на основі обов'язкового страхування ризиків. За словами Юлії Тимошенко, програма мікрокредитування дозволить у короткі терміни не лише відродити в Україні середній клас, але й створити мільйони робочих місць.

до свого рідного дому, а й люди з інших країн придуть до нас зі своїм інтелектом, технологіями, ідеями. Тільки так може стати успішною країна в сучасному світі», — констатувала Юлія Тимошенко.

Одразу після з'їзду Юлія Тимошенко разом зі своєю командою подала документи для реєстрації до Центральної виборчої комісії.

«В Україні час від часу виникає шанс покінчити з хаосом і корупцією, піднятися з руїн. Такі шанси людям дають революції і президентські вибори. Зараз знову такі можливості відкриваються, і від кожної людини в країні залежить, чи цей шанс буде цього разу реалізований», — підсумувала Юлія Тимошенко.

У п'ятницю, 25 січня, ЦВК зареєструвала лідера «Батьківщини» кандидатом у президенти України.

Микола БИКОВ

ДУМКИ ГОСТЕЙ ФОРУМУ ЄДНАННЯ



**Олег ПОСТЕРНАК**,  
кандидат історичних наук,  
політтехнолог, керівник  
«Центру політичної розвідки»:

**«Нова економічна стратегія» — відповідь на виклики, які нині стоять перед Україною»**

«Маючи величезну політичну біографію, лідер «Батьківщини» продемонструвала неабияку здатність до виживання у складних умовах української політики. Як на мене, цьому передують три причини.

Перша — це особиста харизма. Річ у тім, що Юлія Тимошенко може вважатися єдиним справжнім українським політиком — в істинному сенсі цього слова. У сенсі європейського розуміння. До того ж вона вміє знаходити підхід до людей. По-друге — вона запропонувала реновацію змісту політичної комунікації. Я маю на увазі її ідею переоблаштування країни, яка відображена в «Новому курсі». І третя причина — напевно, люди пам'ятають досвід двох урядувань Юлії Володимирівни... Світова еко-

номічна криза у той час почала рухатися і в бік України, та антикризова стратегія, яка була реалізована урядом Тимошенко, дозволила зменшити економічні проблеми.

Нині ж дійсно важливою є стратегія інноваційного розвитку країни, і вона описана в «Новому економічному курсі», ініційованому Тимошенко та розробленому групою експертів. Я дуже радий, що економічний зміст повернувся у діяльність президента. Не лише релігійна патетика, не лише пафосні розповіді про успіхи української армії... А конкретика — зменшення відсотків по кредитах, послаблення податкового тиску, скасування ПДВ, зниження цін на газ, абсолютно нова стратегія банківської політики і демонополізація функцій НБУ. Хіба це не те, що може подобатися переважній частині середнього класу, підприємцям, молодим людям тощо? «Нова економічна стратегія» — це відповідь на всі ті виклики, які нині стоять перед Україною».



**Андрій ЗОЛОТАРЬОВ**,  
політтехнолог:

**«Лідерство Тимошенко — це закономірність та результат довготривалої політичної роботи»**

«Лідерство Юлії Тимошенко — це закономірність та результат довготривалої політичної роботи, сталої позиції та потужної політичної партії. «Батьківщина» — єдина політична сила, яка долає прохідний бар'єр у всіх без винятку регіонах країни на відміну від інших політичних партій, які мають точкове зростання. Та ж «Громадянська позиція» на заході має непоганий результат, а от на сході підтримки майже нема. Ситуація з БПП теж цікава... Це дивно, але партія влади показує у деяких регіонах результати на межі статистичної похибки.

Тож найголовніше те, що на відміну від Порошенка, який тягне країну в «архаїку», розповідаючи про армію-мову-віру, Тимошенко системно поставила питання модернізації країни у «Новому курсі України». І саме на цьому ґрунтується її підтримка. Вона як один із найдосвідченіших українських політиків таки знайшла адекватний викликам часу формат своєї участі у виборчій кампанії.

Тимошенко сьогодні — найбільш потужний політичний гравець. Своє лідерство вона заробила. Це цілком зрозуміло, з огляду на те, що чинила влада останніми роками. Жодних успіхів в економіці, соціальній сфері — обманювати країну безкінечно неможливо. І саме в очікуванні змін, в очікуванні того, що країні все ж таки потрібен новий курс, люди і підтримують Тимошенко».



**Олег СААК'ЯН**,  
політолог,  
голова «Єдиного  
координаційного центру  
«Донбас»:

**«Тема майбутнього об'єднує. І це дуже важливо»**

«Уже довгий час Юлія Тимошенко залишається беззаперечним лідером електоральних симпатій. Чому? По-перше, річ в її харизмі. По-друге, в наявності потужної та розгалуженої політичної сили з великою історією. З іншого боку, українці розчаровані діями влади: очікування виявилися невиправданими. Після Революції Гідності усі

сподівалися, що ми побачимо демонтаж старої антилюдяної державної системи. Та, на жаль, цього не сталося. Тож Тимошенко вдалося відновити лідерство в опозиційному сегменті. Адже політик має пропозиції розвитку країни.

Досить важливим є той факт, що лише Юлія Тимошенко вибудувала свою виборчу кампанію на темі майбутнього. Сьогоднішня та вчорашній день — це завжди теми ціннісні, які можуть роз'єднувати, і дуже часто політики цим користуються. А от тема майбутнього, навпаки, об'єднує. І це дуже важливо».



Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

**Вибори 2019-го — йдемо на рекорд!**

Більше трьох десятків претендентів на посаду президента вже подали свої документи до Центральної виборчої комісії. Майже половина з них уже зареєстрована кандидатами, шістьом особам відмовлено в реєстрації, а решта чекає на рішення ЦВК. Ми йдемо на рекорд! Річ у тому, що реєстрація триватиме до 8 лютого включно. Тож ще багато потенційних кандидатів мають змогу спробувати свої сили у цих перегонках.

Про свої політичні амбіції офіційно вже заявили Ігор Шевченко, Сергій Каплін, Валентин Наливайченко, Віталій Скоцик, Андрій Садовий, Віталій Курпій, Євген Мураєв, Анатолій Гриценко, Ольга Богомолець, Олександр Шевченко, Роман Насіров, Геннадій Балашов, Юрій Бойко, Олександр Вілкул, Ілля Кива, Олександр Мороз, Юлія Тимошенко, Олег Ляшко, Аркадій Корнацький, Дмитро Добродомов, Руслан Кошулинський, Олександр Данилюк, Олександр Ковальчук, Денис Потапов, Володимир Блащук, Володимир Зеленський, Сергій Тарута, Ігор Смешко, Костянтин Черкасов, Олександр Приданов, Віктор Лебединець.

Частина з них ЦВК вже зареєструвала, а інші потенційні кандидати поки що очікують на рішення комісії. Разом із тим кільком самовисуванцям, а саме Юрію Боярському, Володимиру Василенку, Віталію Велідченку, Володимиру Ратушу, Петру Рекалу, Сергію Фаренюку, відмовлено в реєстрації.

Особливих сенсацій поки що не було. Ну хіба що трохи здивувала поява Олександра Мороза в списку кандидатів. Здавалося б, він давно пішов на політичну пенсію. Але ж ні.

Також легким подив викликають маловідомі прізвища. Невже ці люди гадають, що «з нуля» мають хоч якісь шанси перемогти в цій запеклій битві важкогазовиків? Може, в них просто є зайвих два з половиною мільйони гривень застави, яку повертають лише переможцю?

Очевидно, що більшість хоч трохи відомих політиків розглядають цю виборчу кампанію як старт парламентських переговорів. Щоб мати шанс потрапити до парламенту дев'ятого скликання зі своєю партією, приєднатися до когось солідного або ж виставити свою кандидатуру на одномандатному окрузі, треба працювати вже зараз. Та чи зможуть ці політики конвертувати всю сьогоднішню активність у реальні голоси на парламентських виборах? Це ми побачимо через кілька місяців. Битва за Верховну Раду обіцяє бути не менш запеклою, аніж змагання за крісло президента.

Водночас цікавим є той факт, що чинний глава держави досі не сказав свого слова. У ЗМІ час від часу з'являються повідомлення, ніби він оголосить про свій намір балотуватися чи то 29 січня, чи то 2 лютого на

з'їзді Блоку Петра Порошенка. Деякі експерти, навпаки, говорять про те, що гарант не висуватиме свою кандидатуру, зважаючи на катастрофічно низький рейтинг, а просто «благословить» свого наступника. Однак ця версія з огляду на бурхливу піар-діяльність президента здається дуже наївною. Згадайте лише його пафосний «Томос-тур» Україною. А ще незабаром президент протовхуватиме в парламенті поправки до Конституції, які передбачають курс на ЄС та НАТО. Тож жодних сумнівів немає, що Порошенко балотуватиметься. І це в ефірі одного з телеканалів підтвердила народний депутат Ірина Луценко. За її словами, вже 29 січня гарант представить свою передвиборчу програму. От тільки що він збирається ще обіцяти й чим «дивуватиме» після п'яти років свого правління?

Про свої наміри також мовчить головний «народнофронтовець» Арсеній Яценюк. Сподіваючись на рекламні білборди з його зображенням, багато хто був упевнений, що експрем'єр скучив за політикою. Та нещодавно у ЗМІ з'явилася інформація, начебто замість Яценюка «НФ» висуватиме Андрія Тетерука. Дивний вибір, навіть попри те, що рейтинг самого Яценюка дуже сумний.

Здається, досі не може визначитися й фронтмен гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук. Під час заходу «Реальні зміни в Україні — запорука успішного майбутнього» на запитання щодо можливої участі в президентських перегонах він не дав ствердної відповіді.

«Я в ділі, і ви дізнаєтеся більше найближчим часом. Я хотів би привести в українську політику якомога більше нових облич. Влада як така мене не цікавить», — навів слова Вакарчука Український інститут у Лондоні.

Співак додав, що йому нестерпно дивитися на обличчя, зображені на білбордах у Києві і по всій Україні. Мовляв, потрібні нові політичні лідери. То це означає, що він іде у президенти або до парламенту, чи ні? Ну скільки можна викручуватися?!

Та після 8 лютого ми нарешті побачимо вичерпний список кандидатів. До речі, абсолютний рекорд був встановлений на президентських виборах 2004 року: тоді ЦВК зареєструвала 26 кандидатів! Ну що ж, цього разу претендентів на пост глави держави буде точно набагато більше.

Сторінку підготувала Вікторія МАРЦОВА

Україна здобуде перемогу над російським агресором, поверне Крим та Донбас завдяки сильній, модернізованій за стандартами НАТО армії, в основі якої буде повага до солдатів та довіра до командирів. Відновити територіальну цілісність нашої країни допоможе й посилення дипломатичного фронту, в тому числі шляхом розширення переговорів до формату «Будапешт плюс».

Не є секретом те, що попри заяви про повний перехід української армії на стандарти НАТО до 2020 року, її реформування здійснюється доволі повільно й не завжди ефективно. Зміна опирається стара система, яка до військовиків часто-густо ставиться як до м'яса, яке за наказом кинуть на ворога, не рахуючись із втратами. Але ця ж система майже ігнорує потреби воїнів поза фронтом.

Тому не дивно, що контрактники з бойовим досвідом і бажанням служити у війську, яке б відповідало найкращим світовим стандартам, наразі масово йдуть із армії, яка після 2014 року поступово повертається до не найкращих традицій радянської воєнщини.

Не дивно й те, що в офіційних повідомленнях щодо ситуації на фронті майже відсутні дані про обстріли, про загиблих та поранених. Чи не для того, щоб підтримувати ілюзію ефективності «Мінська»? А в той самий час волонтери при шпиталях просять небайдужих про допомогу, адже раз за разом туди привозять важкопоранених хлопців та дівчат.

У людей із досвідом бойових дій є своє бачення реформування армії, і вони радо діляться своїми думками з тими, хто їх справді хоче почути.

Так, під час Форуму єднання лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко розказала про те, що командир роти Семен Салатенко написав їй з фронту



Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

## Основа сильної армії — це люди, повага до солдата та довіра до командира

листа, в якому окреслив «бачення ситуації з окопів, а не з високих кабінетів» та запропонував ряд продуманих кроків для підвищення ефективності українського війська, скорочення бойових і небойових втрат, оптимізації всієї системи армії тощо.

«Що означає цей лист бойового командира? По-перше, що на фронті є багато фахівців, які знають, як вести війну, як на ділі, а не на словах перетворити наше військо на сучасну армію НАТО. Це люди, які кожного дня бачать ворога в обличчя і знають, як його перемагати. Вони знають вади і проблеми організації нашої армії сьогодні. І їм це болить. Вони за це переживають, бо йдеться і про збереження життів наших солдатів, і про збереження України як вільної, сильної держави. По-друге, це лист болю від українського офіцера-патріота, який свідчить, що за останні п'ять років не зроблені всі важливі й невідкладні кроки для реформування української армії в умовах війни», — зазначила вона.

Політик запропонувала командирі роти долучитися до роботи у Воєнному кабінеті Юлії Тимошенко — команді фахівців, які розробляють Нову стратегію миру та безпеки під керівництвом лідера Все-

українського руху «Сила права» Андрія Сенченка. Одним із напрямків роботи є створення плану дій з глибокого реформування Збройних сил України за стандартами НАТО, які передбачатимуть побудову сильної армії на контрактній основі, гарантування належного соціально-економічного забезпечення військових.

«Нам потрібна морально й матеріально мотивована, сучасно екіпірована, оснащена та озброєна професійна армія, побудована на делегуванні повноважень та справжній мотивації бійців і командирів. Основа сильної армії — це люди, це повага до солдата та довіра до командира. Наш ворог сильний та жорстокий, але ми зовсім не слабкі. Ми знаємо, що переможемо, бо наша боротьба праведна та священна. Ворога буде подолано, й в Україні запанує мирне життя. Донбас і Крим — Україна назавжди. І ми від цього не відступимося», — заповнила Юлія Тимошенко.

На її думку, задля перемоги України у боротьбі проти російської агресії також потрібно посилити роботу на дипломатичному фронті та розширити переговори до формату «Будапешт плюс».

Вона нагадала, що в 1994 році наша країна відмовилася від третього за потужністю

ядерного арсеналу. А найсильніші держави світу тоді надали офіційні міжнародні гарантії недоторканності наших кордонів та незастосування проти нас військової агресії, які зафіксовані в Будапештському меморандумі.

«Тому маємо повне право вимагати сильних та результативних дій від країн-гарантів. Міжнародні гарантії мають бути виконані, інакше міжнародне право буде повністю дискредитоване», — підкреслила лідер «Батьківщини».

Вона зазначила, що країни-гаранти повинні забезпечити необхідні заходи примусу РФ до встановлення миру й звільнення Криму та Донбасу.

«Ми наполягаємо на суттєвому посиленні військово-технічної допомоги, яка гостро необхідна країні заради створення системи протиповітряної оборони, відродження Військово-морських сил й зміцнення наших можливостей, щоб на сучасному рівні протистояти наземному вторгненню. Нам потрібен реальний мир на базі гарантій, а не ілюзія цього миру, яка сьогодні нам пропонується», — додала Юлія Тимошенко.

Про переможний мир для України мріє й Любов Шленчак. Вона в 2014 році втратила єдиного сина Володимира,

який пішов на фронт добровольцем, воював у складі 30-ї окремої механізованої бригади та був посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

«З нашого села пішли на війну 35 хлопців. Не міг не піти й мій син, який був патріотом й присягав на вірність народу України. І заради сина, заради його загиблих побратимів я хотіла би, щоб українці мали гідне життя. В Юлії Тимошенко є розум, мужність, досвід, професіоналізм, є сильна команда, яка може зробити Україну заможною, вільною та по-справжньому незалежною», — зазначила вона.

Лідер «Батьківщини» є єдиним топ-політиком, який запропонував своє бачення Стратегії миру та безпеки, тож не дивно, що аби підтримати її, на Форум єднання прийшли ветерани АТО, зокрема захисники ДАП (Донецького левовища). І хоча зал аплодував їм стоячи, скандуючи «Дякую!», на воїнів, які зі зброєю в руках захищали Україну, накинулося фейсбук-товариство прихильників чинного президента. Люди, які в масі своїй не були на фронті, піддали сумніву бойовий досвід тих, хто в 2014-му не ховався за спину інших і став на захист країни від російської агресії. Але навіть з'ясувавши, що воїни справжні, як і їхні звання та нагороди, «бійці клавіатури» продовжували брзкати на ветеранів отрутою через те, що вони віддали перевагу Юлії Тимошенко. І це огидне дійство є відображенням справжнього ставлення влади до добровольців, до тих, хто хоче перемоги України. Влада вирішила, що в неї монополія на пам'ять і на всі заслуги, які здобула наша нація. Тому, раз на рік вшановуючи загиблих героїв, вона не вважає за потрібне з повагою ставитися до тих, хто прийшов із війни, і тих, хто наразі відстоює нашу незалежність. А для того, щоб зрозуміти, чи справжній воїн стоїть на сцені, варто просто подивитися йому в очі, у яких назавжди закарбувалася війна...

Аріна МАРТОВА

### ДУМКА ВГОЛОС

## «Юлія Тимошенко є носієм якостей, притаманних Верховному головнокомандувачу»



Микола ТИХОНОВ,  
офіцер запасу,  
захисник ДАП:

«Українці — непереможна нація, коли ми єдині. Наше суспільство продемонструвало здатність єднатися ще в 2014 році. Ми також пам'ятаємо, як об'єдналися перед смертельною загрозою, щоб боронити нашу країну від російської агресії. На мій погляд, суспільство, на відміну від лідерів, тоді проявило більшу зрілість. Але зараз хочу з прикрістю констатувати, що той

поступ, який розпочався в 2014-му, багато в чому був зведений нанівець. Наприклад, добровольчий рух не був повною мірою інтегрований в українську армію. Добре, що хоч залишився потужний волонтерський рух.

Я нещодавно закінчив службу. І мені здається, що ми недостатньо використовуємо такий могутній ресурс, як наше суспільство. Якби знову відродилося єднання нації, як у 2014 році, ми були б сильнішими за російську навалу. Адже ми боремося за свою землю, за можливість жити й розвиватися так, як ми самі того хочемо.

Тому нам потрібні ідеї, які б сприяли єднанню, справжній незалежності, розбудові заможного українського суспіль-

ства. Потрібен лідер, який матиме сміливість повести за собою вільних людей. Це дуже важливо. Адже армія, до якої йдуть представники вільної нації, діє набагато краще.

Юлія Тимошенко є носієм сміливості, залізної волі, абсолютної самодисципліни, витримки та наполегливості в досягненні своєї мети. До речі, ці якості притаманні головнокомандувачу, головна цінність якого у такі важкі для України часи — це віра в армію та суспільство, непохитні бажання перемогти в протистоянні з ворогом, це послідовність, це сила, це формування нових смислів та їхнього втілення, в тому числі в питанні реформування армії».

Блокада Росією українських суден в Азовському морі розпочалася ще влітку минулого року. У листопаді внаслідок збройного нападу флоту РФ на наші кораблі в російський полон потрапили 24 моряки. Але Європа, за винятком кількох країн, дуже довго розкачувалася, обмежуючись закликами до Кремля звільнити українських військовополонених. І ось нарешті розпочалися дії.

#### РЕЗОЛЮЦІЯ АСАМБЛЕЇ

Минулого тижня Парламентська асамблея Ради Європи голосами 103 депутатів прийняла резолюцію «Щодо ескалації напруги в Азовському морі та Керченській протоці та загрози європейській безпеці». Документ містить конкретні вимоги до Росії, і перша з них — негайно звільнити українських моряків і забезпечити їм необхідну медичну, юридичну та/або консульську допомогу на підставі відповідних положень міжнародного гуманітарного права, зокрема Женевських конвенцій.

Це означає, що європейська спільнота у резолюції прямо не назвала наших моряків військовополоненими, хоча українська делегація наполягала на цьому формулюванні разом із родичами захоплених моряків на полях сесії докладала всіх зусиль, щоб цю поправку внесли до фінального тексту документа. Та не вийшло. Проте посилення на Женевські конвенції (лише 3-я стосується військовополонених, решта визначають поводження з іншими жертвами війни. — Прим. авт.) є непрямим підтвердженням цього статусу наших військових, що надалі може допомогти в боротьбі за їхнє звільнення в міжнародних судових інстанціях.

Друга вимога до Росії — забезпечити свободу проходу в Азовському морі та Керченській протоці відповідно до Договору між Російською Федерацією та Україною про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки від 2003 року і будь-яких інших взаємоузгоджених процедур, а також дотримуватися Конвенції Організації Об'єднаних Націй із морського права.

Це доволі важливе формулювання. Адже дотримуватися конвенції означає

## Європейська підтримка Азова: ЧИМ МОГЛИ...



забезпечити вільний прохід військових кораблів і торговельних суден усіх країн через Керченську протоку. А ще посилення на конвенцію ООН здатне допомогти Україні виборювати справедливість у Гаазі, де наразі наша країна відстоює юридичну позицію щодо неправомірності обмеження входу військових кораблів без згоди на те РФ.

Третій меседж Росії від ПАРЄ — «надалі утримуватися від застосування сили в разі виникнення розбіжностей у думках про можливе порушення кордонів і слідувати вищезазначеним та іншим міжнародним процедурам для вирішення спорів».

Також Асамблея рекомендує Росії та Україні дотримуватися договору про використання Азовського моря і Керченської протоки та утримуватися від будь-яких подальших кроків, «які можуть спричинити правові спори між Україною і Російською Федерацією, загострити конфлікт і поставити під загрозу безпеку в більш широкому регіоні».

Війну не названо війною, українських моряків не названо військовополоненими. Натомість резолюція ПАРЄ схвалює кроки з врегулювання конфлікту в Азовському морі. Наприклад, Асамблея підтримує пропозицію Європарламенту щодо того, що мандат Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні має охоплювати всю територію України включно з морськими районами, в тому числі зону напруженості в Азовському морі й навколо неї.

Ще ПАРЄ підтримує пропозицію Німеччини та Франції, щоб спостерігачі від третіх країн від-

слідковували рух суден і гарантували свободу судноплавства в Керченській протоці.

Крім того, Асамблея закликає міжнародні органи, зокрема Міжнародний Червоний хрест, відвідувати українських військовослужбовців, поки вони не будуть звільнені.

Чи дослухається до резолюції ПАРЄ країна-агресор? Звісно, ні. Тим більше, що резолюції цього органу не є обов'язковими до виконання країнами-учасниками. Тому українські моряки, на жаль, поки залишаться бранцями Кремля. Але з точки зору напрацювання юридичного плацдарму в боротьбі з РФ українська делегація на полях Асамблеї зробила важливий крок. Тому пробачимо європейцям надмірну дипломатичність їхніх висловів та згадаємо, що в європейських структурах ще не повністю викоринене російське лобі.

Проте Європа може робити більше. І питання в тому, як змусити її перейти до більш рішучих дій. І наразі є інформація про те, що ЄС у лютому посилить санкції проти РФ у зв'язку із збройним нападом на українські кораблі і навіть направити Москву офіційну ноту протесту через незаконне утримання наших моряків. Але все це попереду...

#### МІСІЯ ДО МАРІУПОЛЯ

Уже цього тижня чекаємо на ще один важливий крок від ЄС — до нас іде моніторингова місія з оцінки впливу російської агресії в Азовському морі на економічну й соціальну ситуацію в Приазов'ї. До її складу увійдуть, зокрема, виконавчий директор з питань Європи та

Центральної Азії Європейської служби зовнішньої дії Томас Майр-Гартінг і керівник групи підтримки України при Єврокомісії Петер Вагнер.

Місія відвідає Київ, Маріуполь, Бердянськ, Мелітополь та решту міст регіону, щоб оцінити обсяги втрат від торговельної блокади Азовського моря, яку влаштовує Росія, в тому числі завдяки побудованому Кримському мосту, й визначити потреби регіону та сектори економіки, які потребують невідкладної підтримки.

Ця місія, звичайно, не допоможе безпосередньо подолати російську блокаду Азовського моря. Європа не готова заради України вдаватися до активних дій проти Росії, адже хоче, як той кіт Лепольд, «жити дружно». Але ЄС готовий надати гроші на прокладення альтернативних шляхів доставки вантажів із Маріуполя та Бердянська, з яких, до речі, ми відправляємо морем 30–40% металу. А ще за результатами роботи місії в нас з'являться нові докази втрат України від агресивних дій РФ, що потім ми зможемо використати в міжнародних судових інстанціях.

Але цього насправді замало. І, на жаль, доки ми власноруч чи за допомогою союзників не побудуємо сильний флот, Росія й далі, користуючись м'якотілістю Європи, безчинствуватиме в Азовському й Чорному морях.

Підтримку вже нам надають Велика Британія, Штати, Нідерланди — світові морські держави. А далі все в наших руках!

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

#### В ТЕМУ

### Сенат США закликає посилити оборонну допомогу Україні

У Сенаті США представлено резолюцію, яка закликає до посилення оборонної допомоги Україні та припинення будівництва газопроводу «Північний потік – 2».

Про це на своїй сторінці у «Фейсбуці» повідомило посольство України в США.

У документі, внесеному до порядку денного Конгресу поточного скликання групою у складі майже семи десятків сенаторів від Республіканської та Демократичної партій, законодавці наполегливо закликають президента США скористатися положеннями Закону «Про бюджет США на 2018 рік на потреби національної оборони» для посилення потенціалу Збройних сил України та надати через відповідні програми Державного департаменту й Пентагону додаткову безпекову підтримку нашій державі, насамперед із метою зміцнення спроможностей України попереджати та відбивати можливу російську агресію на морі.

Також Сенат наполягає на невідкладному проведенні спільної з американськими союзниками операції для забезпечення свободи навігації у Чорному морі з метою демонстрації підтримки міжнародно визнаних кордонів, двосторонніх домовленостей та принципу безпечного проходження суден Керченською протокою та Азовським морем.

Крім того, сенатори звертаються до НАТО із закликом посилити присутність Альянсу в Чорному морі, здебільшого це стосується моніторингу ситуації на морі та берегової оборони.

Окремо законодавці закликають союзників і партнерів у Європі відмовити кораблям російських ВМС у заходженні в їхні порти для поповнення запасів та дозаправки.

У документі наголошується на тому, що санкції проти РФ, які є безпосереднім наслідком дій влади цієї країни, залишатимуться чинними та посилюватимуться, аж поки агресивна поведінка РФ не зміниться.

Також сенатори вітають і підтримують резолюцію Європейського парламенту від 12 грудня 2018 року, яка засуджує російську агресію у Керченській протоці та закликає до припинення будівництва «Північного потоку – 2» через його загрозу енергетичній безпеці Європи.

**ЄВРОСПІЛЬНОТА В РЕЗОЛЮЦІЇ ПРЯМО НЕ НАЗВАЛА НАШИХ МОРЯКІВ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМИ, ХОЧА УКРАЇНЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ НАПОЛЯГАЛА НА ЦЬОМУ ФОРМУЛЮВАННІ. ПРОТЕ ПОСИЛАННЯ НА ЖЕНЕВСЬКІ КОНВЕНЦІЇ Є НЕПРЯМИМ ПІДТВЕРДЖЕННЯМ ЦЬОГО СТАТУСУ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ, ЩО НАДАЛІ МОЖЕ ДОПОМОГТИ В БОРЬБІ ЗА ЇХНЕ ЗВІЛЬНЕННЯ В МІЖНАРОДНИХ СУДОВИХ ІНСТАНЦІЯХ**

## Маніпуляції із собівартістю: стежимо за руками НАК

Керівник «Нафтогазу» Андрій Коболев останнім часом є палким противником курсу на зниження. Він виступає категорично проти зменшення зарплатні топ-менеджерів НАК після закінчення дії їхніх контрактів 22 березня із захмарної до ринкової. Водночас він виступає категорично проти зниження ціни на газ для населення, залякуючи «доларом по 40-60». Тепер він заговорив про собівартість видобутку блакитного палива, яка в доларовому еквіваленті за останніх три роки значно підвищилася. І не за помахом чарівної палички, а після слів самого голови «Нафтогазу»...

Експерти піймали пана Коболева на його ж словах. Так, 19 січня в ефірі одного з телеканалів він заявив, що повна собівартість видобутку газу — з урахуванням капітальних вкладень, коштів на розвиток, буріння та землевідведення, але без урахування вартості транспортування й податків — складає приблизно 250 доларів за тисячу кубометрів.

Порівняймо ці слова з його ж висловлюванням в інтерв'ю «Фокусу» від 11 квітня 2016 року: «При нинішній ціні в 25–30 доларів за 1 тис. куб. м, за якою продає газ «Укргазвидобування», видобуток можливий лише традиційними методами з уже існуючих свердловин. Ці старі свердловини постійно виснажуються, тому обсяги неминуче падають. При ціні 50–80 доларів можна говорити про розробку нових родовищ та ефективну інтенсифікацію старих; при ціні 180–280 доларів — про видобуток газу з щільних порід».

За підрахунками експерта з питань енергетики Валентина Землянського, за три роки вартість видобутку «зросла» в п'ять разів!

Може, в старих свердловинах запаси блакитного палива були вичерпані й «Укргазвидобування» кинуло всі сили на буріння нових? Справді, за рік здебільшого за допомогою іноземних підрядників пробурили 12 нових свердловин. А ще триває ремонт та проводяться операції з гідророзриву пласта та буріння бічних стовбурів на старих свердловинах. Але газ добувається переважно зі старих свердловин. І ціна його точно не складає 250 доларів. Тому розробка та буріння нових свердловин — це непогано, але, з іншого боку, якщо компанія має рентабельність на рівні 250% за реалізацію НАК газу за оптовою ціною, то можна на решті щось і зробити.

Секрет накручування ціни до 250 доларів без податків та витрат на транспортування розкрив экс-віце-прем'єр Віктор Пинзеник.

«Секрет полягає в унікальній «нафтогазівській» методології розрахунку собівартості. Виявляється, що до розрахунку беруться капітальні витрати, які здійснюються один раз і пов'язані з усім обсягом видобутку газу внаслідок цих капітальних вкладень. У «Нафтогазі» не знають, що капітальні вкладення враховуються через інструмент амортизації? І що щороку це тільки частина, а не весь обсяг вкладень? За їхньою логікою, в ціну перевезення пасажирів у таксі треба було б включати вартість придбання авто, — пояснив він, додавши, що розрахунки й забаганки НАК не мають нічого спільного з реальною собівартістю блакитного палива.

Олекса ГОНСЬКИЙ



## Тарифи встановлюватимуть тишком-нишком?

Нинішня влада діє за давнім принципом: спочатку, не розібравшись у деталях і не прорахувавши ризики, створює проблеми, а потім намагається їх героїчно подолати. А «крайніми», знову ж таки за традицією, стають кінцеві споживачі. Нещодавно у Верховній Раді був зареєстрований законопроект №9406, у разі прийняття якого постачальники зможуть по-тихому підвищити тарифи для українців.

Передумовою розробки цього нормативного акта став прийнятий у 2016 році закон про ринок електроенергії, який набув чинності з 1 січня 2019 року. Виходячи з норм цього документа, водоканали повинні знайти для себе постачальника електрики та укласти з ним відповідну угоду. Проте через борги, накопичені багатьма з них починаючи з 2016 року, не всі водоканали змогли укласти контракти. Так, загальною по Україні заборгованість водопостачальників за електрику складає понад 5,5 млрд грн. І це попри підвищення тарифів для населення!

Причин накопичення боргів підприємств декілька: по-перше, населення все менше сплачує за надвисокими рахунками, по-друге, держава не поспішає компенсувати субсидії, а по-третє,

днів постачатиме електрику водоканалу, незважаючи на його борги. Але при цьому ресурс коштуватиме на 30–40% дорожче. А далі борги накопичуватимуться, і водоканалам, за законом, можуть взагалі «потушити світло». Це означає, що вони припинять постачати воду до помешкань українців. Це, безумовно, суперечить законодавству України, яке гарантує споживачам безперебійне постачання питної води. Але кого це вже турбує, якщо в нас нашвидкуруч приймають закон про ринок електроенергії, а далі так само поспіхом його запроваджують, додаючи проблем і водопостачальникам, і кінцевим споживачам.

Аналогічна ситуація склалася з опаленням та газом, адже Кабмін дозволив «Нафтогазу» припинити постачання блакитного палива компаніям-боржникам.

сплачують за ресурс за старою ціною, постачальник — уже за новою.

Тому нардепи замість того, щоб ініціювати перегляд чи відтермінування так званих реформ, вирішили піти коротшим шляхом, спростивши процедуру ухвалення нових тарифів. У разі зміни на загальнодержавному рівні мінімальної заробітної плати, прожиткового мінімуму, ставок податків, зборів, інших обов'язкових платежів, цін/тарифів на паливно-енергетичні ресурси, а також інших складових тарифу постачальник починає так звану процедуру коригування цін на послуги. Для цього не пізніше п'яти календарних днів із моменту змін на загальнодержавному рівні одного чи кількох із зазначених компонентів новий тариф подається на розгляд у НКРЕКП. Регулятор зі свого боку не пізніше ніж через 10 календарних днів із моменту отримання подання зобов'язаний ухвалити рішення. А так звані скориговані тарифи застосовуються до споживача вже не після рішення НКРЕКП, а з моменту зміни вартості складових ціни послуги. І жодних обговорень із громадськістю, жодного оприлюднення проектів рішень. Постачальник



## СКОРИГОВАНІ ТАРИФИ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ НЕ ПІСЛЯ РІШЕННЯ НКРЕКП, А ВЖЕ З МОМЕНТУ ЗМІНИ ВАРТОСТІ СКЛАДОВИХ ЦІНИ ПОСЛУГИ. І ЖОДНИХ ОБГОВОРЕНЬ ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ, ЖОДНОГО ОПРИЛЮДНЕННЯ ПРОЕКТІВ РІШЕНЬ. ПОСТАЧАЛЬНИК ПОВІДОМИТЬ СПОЖИВАЧА ПРО «СЮРПРИЗ» У САМІЙ ПЛАТІЖЦІ

місцева влада не може або не хоче допомогти їм розрахуватися. І нарешті, самі ціни на електроенергію для промисловості раз у раз підвищуються (в тому числі у зв'язку із запровадженням формули «Роттердам+», завдяки якій один дуже відомий олігарх непогано заробляє. — Прим. ред.). Наприклад, із 1 січня через скасування так званого нічного тарифу вони зросли в кілька разів, адже доля видатків на світло в структурі тарифу складає 40%.

Далі ще цікавіше. Згідно із законом про електроенергію, енергокомпанії щомісяця змінюватимуть ціну послуги для водоканалів, які при цьому не зможуть так швидко корегувати тарифи на холодну воду та водовідведення. А ще з 1 січня водопостачальники мають робити енергокомпаніям 100% передоплати, а грошей на це немає. У деяких населених пунктах грошіма допомагає місцева влада, але частіше на це в місцевих бюджетах коштів бракує.

Для тих підприємств, які так і не змогли укласти угоду, існує так званий «постачальник останньої надії» — одна з «дочок» «Укренерго», яка впродовж 90

Наразі борг підприємств перед НАК складає близько 36,2 млрд грн. Тому, по суті, українцям можна почати готуватися до того, що рано чи пізно вони залишаться без води, газу та опалення незалежно від того, сплачують регулярно за комунальні послуги чи ні.

Але повернімося до законопроекту №9406. На перший погляд, автори потурбувалися за споживачів, забезпечивши безперебійне постачання світла та тепла до їхніх осель. Однак, як відомо, диявол криється в деталях.

Фактично автори документа пропонують усунути причину так званих касових розривів, пояснюючи їхню появу складним механізмом тарифоутворення. Адже від моменту підвищення цін на газ для населення до власної сплати за новими тарифами може минути кілька місяців. Це тому, що компанія після розрахунку нового тарифу повинна винести його на обговорення; потім він має бути схвалений місцевою радою; далі — затвердження НКРЕКП, яка має прискіпливо перевірити всі розрахунки. І тільки після цього новий тариф почне діяти. І хоча споживачі весь цей час

повідомить споживача про «сюрприз» у самій платіжці. Тобто заднім числом.

Але й це не все. У разі прийняття НКРЕКП рішення про встановлення нових тарифів втрати підприємства визначаються порядком їх формування, тобто знову ж таки лягають на плечі кінцевих споживачів.

Отже, щоразу як змінюватимуться податки, мінімальна зарплатня чи тариф на електрику або газ, споживачі отримуватимуть нові платіжки. Правда, поміркувавши, профільний комітет змілювався і вирішив, що змінювати тарифи постачальники зможуть тільки у разі, якщо Кабмін чи НКРЕКП приймуть рішення про підвищення вартості газу та електрики. Але наразі ці зміни в основному тексті документа не відображені. І хтозна, які поправки ще будуть внесені під час розгляду цього законопроекту. У будь-якому разі це боротьба не з причинами, а з наслідками, яка дозволить монополістам і надалі набивати кишені й паралельно поховає надії українців на справжні реформи.

Катерина МІЦКЕВИЧ



## Через 25 років після денуклеаризації України російська агресія продовжує зростати

Двадцять п'ять років тому США, Росія і Україна підписали Тристоронню заяву, в якій українська сторона погоджувалася передати свій ядерний арсенал Росії. За це Київ отримував компенсацію за збагачений уран із боєголовок, допомогу в демонтажі стратегічних пускових систем на своїй території та гарантії безпеки від США і Росії. Трохи пізніше в тому ж році США, Росія і Велика Британія підписали Будапештський меморандум, в якому гарантували Україні безпеку, повагу до її кордонів, незалежності й суверенітету. Вони обіцяли утриматися від погроз або застосування економічного тиску та військової сили.

У 1996 році Україна відправила останні боєголовки до Росії, остаточно відмовившись від статусу третьої найбільшої у світі ядерної держави.

І ось у 2014 році Росія порушила умови Будапештського меморандуму, застосувавши військову силу для окупації Криму, а також розв'язавши війну на сході України. Реакція США та інших країн на російські порушення була три-вельно слабкою.

На додачу до порушення самих зобов'язань перед Україною, завдяки яким Київ віддав один з найбільших ядерних арсеналів планети, Росія також знецінила сам інструмент гарантій безпеки, який допомагав переконати інші країни відмовитися від створення ядерних арсеналів у майбутньому. І це не перший приклад того, наскільки ненадійна Москва в зношеній системі міжнародних відносин.

Будапештський меморандум повинен був захистити Україну від гегемоністських амбіцій Росії. Але замість цього сьогодні в східних регіонах України йде війна. Багато хто серед сепаратистів на Донбасі є російськими солдатами, і всі вони підпорядковуються військовому керівництву РФ. Сполучені Штати і Україна запросили Росію взяти участь у консультаціях, як того вимагає Будапештський ме-

морандум у разі виникнення проблемних питань між підписантами документа, але Москва відмовилася.

Кремль виправдав свою поведінку низкою вигадок, включно із заявою про те, що Росія підписувала Будапештський меморандум з україн-

і відсутності успіху санкцій. Коли Росія порушила Будапештський меморандум, вона сильно підірвала механізм надання гарантій безпеки в міжнародних відносинах, який тепер буде не таким вже й ефективним у вирішенні нових випадків щодо ядерного роззброєння.

Ця нерозсудливість особливо небезпечна за часів, коли країни Південної і Східної Азії, Близького Сходу та інших регіонів торують собі шлях до ядерного статусу. Коли пістоліття тому було підписано Угоду про нерозповсюдження ядерної зброї, у світі існувало лише п'ять країн із ядерними арсеналами: США, СРСР, Велика Британія, Франція і Китай. Сьогодні до них приєдналися ще й Ізраїль, Індія,

санкцій відносно Росії. (Нещодавно *Європейський союз проголосував за те, щоб не вводити додаткові санкції проти Росії у зв'язку із захопленням Росією українських суден в Азовському морі.* — Прим. авт.)

Це також означає підтримати відправку миротворців на Донбас і збільшити кількість кораблів НАТО в Чорному морі, щоб дати відсіч агресивній активності російських військово-морських сил. Санкції можуть бути спрямовані проти Росії за її зловмисну діяльність в Азовському морі. Можна також заборонити суднам під російським прапором і суднам, завантаженим у російських портах на Азовському або Чорному морі, заходити в порти США і Європи. США також повинні в більш жорсткій формі вимагати звільнення незаконно затриманих Росією українських моряків і покарати її в разі відмови.

Трагічна ситуація в Україні і незаконні російські дії, які спричинили її, — це не просто гуманітарна проблема і грубе порушення сучасного міжнародного порядку. Це також великий удар по глобальних зусиллях із нерозповсюдження ядерної зброї. Через 25 років після ядерного роззброєння України мало хто помітив, на яку велику жертву пішла ця країна. Завдяки їй Захід зараз унабагато більшій безпеці.

Якщо буде нове змагання із вдосконалення і розгортання протиракетної оборони, воно розпалить конкуренцію і в наступальних озброєннях. При цьому Росія показуватиме пальцем на Захід як відповідального за ослаблення політики глобального нерозповсюдження та контролю над озброєннями, а не навпаки.

Стройб ТЕЛБОТТ, Меггі ТЕНІС  
Brookings Institution, США

### Загравання Путіна з Японією не дозволяють їй стати на бік України й Заходу

Дипломатичні спроби Росії говорити з Японією про понад 70-річну територіальну суперечку націлені на здобуття більш цінного призу для Кремля — нового політичного посягання на одного з найбільших союзників США у регіоні.

Російський автократ Володимир Путін знову зустрівся з японським прем'єр-міністром Сіндзо Абе в Москві. І це вже втретє за останні три місяці. Але експерти вважають, що надія на те, що Кремль погодиться повернути Японії Курильські острови, дуже невелика.

«Хоч і непросто вирішити проблему, яка тривала протягом понад 70 років після Другої світової війни, нам все одно потрібно це зробити», — сказав Абе після переговорів з Путіним.

«Російська влада усвідомлює, що дуже корисно підтримувати територіальну суперечку і тим самим зберігати важіль впливу на Японію», — пояснив експерт із російсько-японських відносин Джеймс Браун із токійського Temple University.

Останніми роками розмови Путіна з японською стороною приносили політичні плоди. Адже Японія запровадила найслабші з усіх країн G7 санкції щодо Росії за війну проти України. Токіо був єдиний, хто не видворив російських дипломатів у відповідь на отруєння екс-шпигуна Сергія Скрипаля і його доньки на території Великої Британії.

«Підтримуючи дуже віддалену перспективу укладання територіальної угоди, Росія заохочує Абе дистанціюватися від інших країн G7», — пояснив Браун.

Останні переговори також відбулися на тлі непевності у відносинах між США і Японією. Вашингтон намагається просунути нову угоду з Токіо, яка б скоротила американський торговельний дефіцит. І саме в цей час Абе почав більш приязно ставитися до пропозицій Путіна обговорювати тему Курильських островів. Він навіть пообіцяв російському автократу, що в разі повернення Японії цих територій там ніколи не базуватимуться війська США.

Wall Street Journal, США

**ПІСЛЯ ЯДЕРНОГО РОЗЗБРОЄННЯ УКРАЇНИ МАЛО ХТО ПОМІТИВ, НА ЯКУ ВЕЛИКУ ЖЕРТВУ ПІШЛА ЦЯ КРАЇНА. ЗАВДЯКИ ЇЙ ЗАХІД ЗАРАЗ У НАБАГАТО БІЛЬШІЙ БЕЗПЕЦІ**

ським урядом, який існував за часів президентства Леоніда Кучми, а не з тим, що його було обрано після революції 2013–2014 років. Але міжнародні закони говорять, що це безглузде виправдання, адже угоди укладаються між державами, а не між конкретними керівниками. І всі майбутні уряди зобов'язані виконувати умови міжнародних угод.

У Росії мало причин міняти свою поведінку. Міжнародне співтовариство, включно із США, так і не запровадило достатніх заходів, щоб зробити агресію проти України занадто дорогою для РФ. Мінські домовленості не принесли миру. Але проблема виходить за рамки самого тільки Мінського мирного процесу, повільних українських реформ

Пакистан, КНДР. Тож тепер їх дев'ять.

Російські правопорушення дають сигнал таким країнам, як Північна Корея та Іран, про те, що у них немає причин вірити у гарантії безпеки і участь Росії в майбутніх переговорах про нерозповсюдження ядерної зброї або в її міжнародні зобов'язання. Ці країни можуть задуматися і над тим, чи варто їм довіряти США або Європі, якщо вони не покарали Росію за її злочини проти України.

Щоб зміцнити політику нерозповсюдження ядерних озброєнь, Вашингтон повинен зробити більше для України. Це означає збереження жорстких санкцій і посилення тиску на європейських партнерів з метою розширення їхніх

«Марія — королева Шотландії» — британський фільм режисерки Джозі Рурк, знятий за сценарієм Бо Віллімона. В основі сюжету — книга британського історика Джона Гая «Моє життя належить мені: справжня історія Марії — королеви Шотландії». Ця стрічка була головною інтригою кінематографічного січня. Та всі очікування виявилися марними.

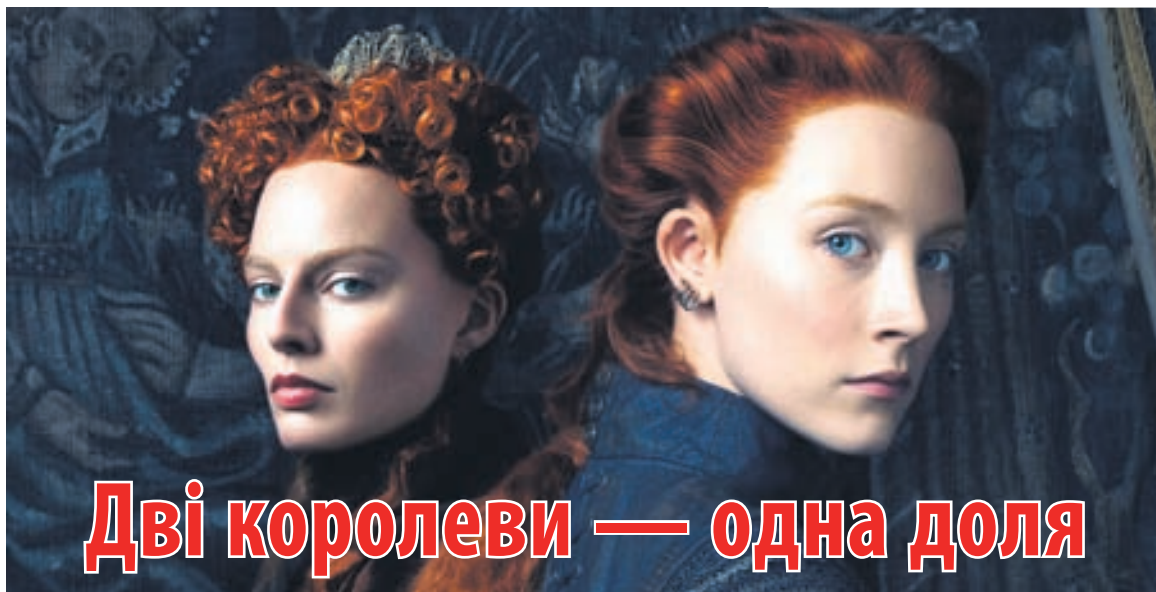
Так от, Марія Стюарт (Сірша Ронан) була коронована в Шотландії, коли їй не виповнилося і року. У 16 років вона стала королевою Франції, але овдовіла через рік. Вона повертається до Шотландії, де їй належить правити своїм народом і налагодити зіпсовані відносини з кузиною Єлизаветою I (Марго Роббі)... Або скинути її з престолу. Втім, Марії буде дуже важко, адже чимало її власних підданих зазіхали на шотландський трон. Тож зради не уникнути.

«Є таке кліше, ніби жінки ні за що інше не можуть боротися, окрім чоловіків. Марія і Єлизавета змагаються більше, скажімо так, у професійному плані — як монархині й політики. У кожній є борг перед країною і підданими. Вони взагалі то і не подруги, але все одно вирішують зустрітися, щоб знайти якісь точки дотику, домовитися. І мені здається, потай вони одна одною захо-

плюються. Тобто це таке дуже здорове суперництво», — розповідала в одному з інтерв'ю Сірша Ронан.

До речі, до цієї екранізації було знято дев'ять фільмів про Марію Стюарт. І роль королеви Шотландії грали чимало прекрасних актрис, зокрема Кетрін Хепберн та Ванесса Редгрейв. А от тепер і Сірша Ронан...

Вона чудова актриса. Сірша закохала у себе глядача ще коли їй було 15 років, зігравши роль загиблої дівчинки у фентезійній драмі Пітера Джексона «Милі кості». Її гра настільки приголомшлива, що фільм від першого до останнього кадру просто неможливо дивитися без сліз. Тож Сіршу все частіше і частіше запрошували в кіно. Так в її фільмографії з'явилися «Гостя», «Готель «Гранд Будапешт», «Бруклін», «Леді Бьорд»... І ось їй довірили роль у дуже масштабному епічному проекті.



## Дві королеви — одна доля

Абсолютно чітко видно, наскільки актриса старається. Однак проблема в тому, що їй не вистачає внутрішньої сили для того, щоб майстерно зіграти роль монархині. Вона хоч і намагається демонструвати свою принциповість та рішучість, але ці спроби не є переконливими. Творці стрічки схилили у виборі головної героїні. Сірша Ронан — не королева...

А от Марго Роббі в образі Єлизавети I — природжена монархиня. Згідно з історичними

свідченнями, вона перехворіла на віспу, тож її обличчя було фактично спотворене. Героїня Роббі дуже сильно страждала через це та заздрила своїй кузині Марії, яку вважали красунею. Але ані наслідки віспи, ані жахлива перука, ані комплекс неповноцінності загалом не змогли знищити її краси. Єлизавета — уособлення самої грації. Хоч їй було досить складно правити і часто доводилося прогинатися під знать, та вона продемонструвала неабияку витримку та силу духу... Але навіть чудова гра Роббі не змогла врятувати цю нудну історичну драму.

Стрічка «Марія — королева Шотландії» стала справжнім розчаруванням. По-перше, сценарій просто жахливий. По-друге, автори проекту не надто звертали увагу на історичні

факти. Та цим часто грішить Голлівуд. По-третє, окрім головних героїнь, акторський склад зовсім нецікавий. Ця стрічка в підметки не годиться, наприклад, історичній драмі «Ще одна з роду Болейн» режисера Джастіна Чедвіка (2008). Цей фільм став шедевром і тримає глядача в напрузі до останньої хвилини. Тож краще переглянути це кіно ще раз, або будь-яку стару екранізацію історії життя знаменитої королеви, аніж дивитися вперше «Марію — королеву Шотландії».

До речі, ця стрічка, попри очікування творців, пролетіла повз основні номінації «Оскара». Номінували фільм лише в категорії «найкращий дизайн костюмів» і «найкращий грим та зачіски». І це вже багато при що говорить...

**СТРІЧКА «МАРІЯ — КОРОЛЕВА ШОТЛАНДІЇ» СТАЛА СПРАВЖНІМ РОЗЧАРУВАННЯМ. ПО-ПЕРШЕ, СЦЕНАРІЙ ПРОСТО ЖАХЛИВИЙ. ПО-ДРУГЕ, АВТОРИ ПРОЕКТУ НЕ НАДТО ЗВЕРТАЛИ УВАГУ НА ІСТОРИЧНІ ФАКТИ. ПО-ТРЕТЄ, ОКРІМ ГОЛОВНИХ ГЕРОЇНЬ, АКТОРСЬКИЙ СКЛАД ЗОВСІМ НЕЦІКАВИЙ**



## «Почни спочатку»:

її таланти справжні, а резюме — ні

Дженніфер Лопес — не тільки знаменита співачка, але й одна з найталановитіших акторок Голлівуду. У її фільмографії безліч хороших робіт. Та за що ми дійсно обожнюємо Лопес, то це за мелодрами та романтичні комедії, в яких вона зіграла. Поганих настроїв? Дивіться «Весільний переполох», «Якщо свекруха — монстр», «Покоївка з Мангеттену», «Потанцюймо?», «Запасний план»... Втім, і в трилерах Джей Ло почуватися наче риба у воді. Тут вам «Клітка», «З мене досить», «Паркер»...

А нещодавно акторка зіграла в драматичному поліцейському серіалі «Відтінки синього», де продемонструвала неймовірно високий рівень гри. Це був дуже серйозний багатосерійний телефільм, і після нього Дженніфер зажадала трохи розважитися. А як це зробити? Знову знятися у комедії! І ось на великі екрани вийшла стрічка «Почни спочатку».

Згідно із сюжетом сорокарічна Майя (Дженніфер Лопес) працює в супермаркеті менеджером. Вона сподівається на підвищення, проте не отримує його. Шеф говорить жінці, що без диплома про вищу освіту це неможливо. А його у головної героїні якраз і немає. Майя засмучена... Але її похресник зробить дещо, що назавжди змінить її життя. Хлопець створив фейкове резюме, в якому вказано, що жінка закінчила престижний вищий навчальний заклад та працювала ледь

не у Корпусі миру, й відправив його роботодавцям.

Дуже скоро Майї зателефонували та запросили на співбесіду. Виявилось, що героїні Дженніфер Лопес пропонують роботу у великій косметичній компанії. Та чи вдасться жінці зберегти свій секрет?

Ідею цього фільму частково заповзичили з відомого серіалу «Форс-мажори». Там головний герой напів на співбесіді, що закінчив Гарвард, і його прийняли на роботу до престижної юридичної фірми. І потім досить довгий час йому доводилося викручуватися та брехати, щоб ніхто не дізнався правди. Втім, у фільмі «Почни спочатку» трохи інший посил. Творці стрічки намагаються сказати, що за жодної ситуації не варто опускати руки. Навіть якщо вам не щастить, потрібно діяти. Звісно, не так, як у фільмі. Але якщо стукатися у всі двері поспіль, то якісь із

них точно відчиняться і вас неодмінно запросять увійти. Тож за життєствердний посил можна похвалити режисера Пітера Сігала і сценаристів Джастіна Закема та Елейн Голдсміт-Томас.

Та загалом фільм виявився дуже невдалим. Замість хорошої мотиваційної історії «Почни спочатку» перетворилася на примітивну мильну оперу. Було сподівання, що нам покажуть щось на кшталт «Покоївки з Мангеттену» (теми дуже схожі!) — миле й романтичне. Але насправді вийшло абсолютно нудне і нереалістичне кіно. Окрім того, його й комедією назвати важко.

Дженніфер Лопес виглядає напрочуд згаслою та втомленою. Після драматичних «Відтінків синього» їй і правда слід було перепочити. Але якщо не вийшло. «Почни спочатку» — не її фільм. Дженніфер звикла до більш глибоких ролей, хоча й часто в не зовсім серйозному кіно.

У фільмі також знялися Ванесса Енн Хадженс, Леа Реміні, Тріт Вільямс, Майло Вентімілья, Анналі Ешфорд. Та здавалося, що й іншим акторам було так само сумно, як і Дженніфер Лопес...

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ»

Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 97 525 прим.

Рекомендована ціна 5 грн 00 коп.

Передплатний індекс: 49450

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Редакція газети «ВВ» може не поділяти думку авторів.

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

